

(Βράδι. Έσωτερικό χωριάτικου σπιτιού. Τζάκι ανάμμενο. Ό χώρος φωτίζεται μόνο από τή φωτιά του τζακιού. Γύρω απ' τή τζάκι κάθονται σέ σκαμνιά δυό ζευγάρια. Ένα νεανικό κι ένα γερασμένο. Όλοι στέκουν άμίλητοι. Οί γυναίκες πλέκουν. Ό γέρος σκαλίζει τή φωτιά. Ό νέος έχει τά μάτια του στυλωμένα στό κενό. Μένουν έτσι γιά άρκετή ώρα, τόσο πού νά δημιουργηθεί χάσμα αισθητό απ' τή κοινό. Ξαφνικά κάποιος χτυπά τήν πόρτα. Έ νέα σηκώνεται καί πάει ν' άνοιξει)

Νέα

—...Ποιός νά 'ναι τέτιαν ώρα;

Φωνή ταχυδρόμου

—...Έχετε δέμα από τόν άστυνόμο!

Νέα

—...Έλα... έλα πέρασε μέσα...

Φωνή ταχυδρόμου

—...Βιάζουμαι, εύχαριστώ... γειά σας...

Νέα

—...Δέν θά πάρεις τίποτα...

Φωνή ταχυδρόμου

—...Άλλη φορά... βιάζουμαι...

Νέα

(Πλησιάζει, κρατώντας ένα άσπρο πακέτο, πηγαίνει καί τή άκουμπάει σ' ένα σοφρά)

—...Τί νά 'χει;

Νέος

(Πλησιάζει στό σοφρά)

—...Καθήστε νά δούμε!

Γριά

(Στή νέα πού ξετυλίγει τή δέμα)

"Αιντε ντέ... άγκάθια έχς στά χέρια σ'...

Νέα

(Καθώς ξετυλίγει τή δέμα)

—...Μαλακό φαίνεται!

(Τή άνοίγει. Έμφανίζεται ένα κέικ, πασπαλισμένο μέ ζάχαρη. Έχει καί μία τρύπα στό κέντρο του)

Γέρος

—...Τί είν' τούτο;

Νέα

—...Γλύκισμα!

Γριά

(Βουτᾶ τὸ δάχτυλό της στὴ ζάχαρη καὶ τὸ γλύφει)

—...Ζάχαρη ἀπὸ λουκούμι!

Γέρος

(Στὴ νέα)

—...Φέρ' τὸ μαχαίρ'... (Ἡ νέα ὑπακούει καὶ φέρνει ἓνα μαχαίρι)

Νέος

—...Ρέ κάνει νά τὸ φᾶμε, μπάς καὶ δηλητηριαστοῦμε!

Νέα

(κὼθει τὸ κέικ)

—...Κάitse νά τὸ δοκιμάσουμε!

Γέρος

(Στὴ γριά)

—...Ἄναψ' τοῦ φῶς!

Γριά

(Σηκώνεται καὶ γυρίζει ἓναν διακόπτη. Τὸ δωμάτιο πλημμυρίζει μ' ἓνα ἔντονο κίτρινο φῶς γυμνοῦ ἠλεκτρικοῦ λαμπτήρα. Ἀνεπαίσθητη ταραχή).

Νέα

(Κὼθει καὶ δίνει τοῦ γέρου, αὐτὸς τρώει)

Γέρος

(Μπουκωμένος)

—...Καλὸ 'ναί!

Νέος

(Ἡ νέα δίνει καὶ στὸ νέο, αὐτὸς τρώει λαίμαργα)

—...Ἐχει κι ἀμύγδαλο!

Νέα

(Δίνει στὴ γριά, κατόπιν κὼθει κι ἓνα κομμάτι γιὰ τὸν ἑαυτὸ της. Τὸ τρώει μὲ βουλημία)

—...Καλὸ εἶναι!

Γέρος

(Μέσα ἀπ' τὸ κέικ τραθάει ἓνα χαρτί)

—...Ἐχει καὶ γράμμα!!!

Νέος

(Τὸ παίρνει κι ἀρχίζει νά τὸ διαβάζει)

—...Γιὰ νά δοῦμε...

«Ἀγαπητὲ κουμπάρε Κοσμὰ—κι ἀγαπητὴ κουμπάρα

Ἑλένη—ἀπὸ ὑγείαν ὑγιαίνομεν—τὸ ἴδιο ποθῶμε νά συμβαίνει καὶ διὰ ἐσᾶς—

Ἄγαπητὲ κουμπάρε—ἡ γυναίκα μου ἔφτιαξε ἓνα γλυκό—ἓνα κέικ—πού σᾶς τὸ στέλνομε—λόγω πού μᾶς εἶχατε ἐξυηρητήσῃ—καὶ μᾶς εἶχατε ὑποχρεώσει—πᾶρα πολὺ. Ἐσεῖς μᾶς δώσατε ψωμί καὶ ξύλα—πού 'ταν δύσκολο νά τὰ βροῦμε—στό χωριό—σᾶς στέλνομε τὸ γλυκό αὐτό—

πού λέτε—καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα. Ἡ γυναίκα μου ἔβαλε κι ἀμύγδαλα ξεφλουδισμένα—λόγω πού πολὺ μᾶς εἶχατε ὑποχρεώσει.

Ἄγαπητὲ κουμπάρε σοῦ στέλνομε—αὐτὸ τὸ κέικ γιὰ νά δεῖς—καὶ νά καταλάβεις—τί ἀπολαμβάνομε ἔμεῖς ἐδῶ στὴν πόλη—καὶ τοῦ πουλιοῦ

τὸ γάλα ἔχομε. Ἐλα καὶ σύ—ἔλα θά σοῦ βρῶ δουλιὰ στό σῶμα—

Τί κάθεσαι καί κάνεις κεί χάμω—περνάνε τά χρόνια τζάμπα. Γράψε μου
άν τό σκεφθεῖς—καί τό ἀποφασίσεις—κι ἐγώ θά φροντίσω νά σοῦ
βρῶ δουλιά—
Σέ χαιρετῶ ἐγώ ὁ—κουμπάρος—κι ἡ—κουμπάρα Μαργαρίτα.
Γειά σου—καί γράψε μου»

.....(Παύση)

Γέρος

—...Πότε τούς κάματε κουμπάρους;

Νέος

—...Δέν τούς κάμαμε ἀκόμα... ἀλλά θά βαφτίσουν τό πρώτο μας παιδί!!!

Αὐλαία

(Στή σκηνή βρίσκεται ἕνα τεράστιο τραπέζι, στρωμένο μ' ἕνα λευκό τραπεζο-
μάντιλο. Εἶναι φορτωμένο μέ στραφταλιστά δῶρα. Μπαίνουν μέσα μιά κοπέλα
περίπου 24 ἐτῶν ἀγκαζέ μ' ἕναν ἄντρα περίπου 64. Τούς ἀκολουθοῦν καμιά
δεκαριά ἄνθρωποι, γυναῖκες κι ἄντρες σέ ἄθλια κατάσταση. Ντυμένοι μέ κου-
ρέλια).